

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2021/374

z dnia 27 stycznia 2021 r.

zmieniające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/884 wprowadzające odstępstwo dotyczące 2020 r. od rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz od rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do sektora wina w związku z pandemią COVID-19 oraz zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1149

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 1 i art. 64 ust. 6,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 53 lit. b) i h) w związku z art. 227,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2020/884 ⁽³⁾ wprowadzono szereg odstępstw od przepisów obowiązujących m.in. w sektorze wina, których celem było wsparcie producentów wina i udzielenie im pomocy w radzeniu sobie ze skutkami pandemii COVID-19. Mimo przydatności tych środków rynek wina nie zdołał jednak odzyskać równowagi między popytem a podażą i nie oczekuje się, że zostanie ona odzyskana w perspektywie krótko- i średnioterminowej ze względu na trwającą pandemię.
- (2) Ponadto środki przyjęte w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19 są nadal stosowane w większości państw członkowskich i na całym świecie. Środki te obejmują wprowadzenie ograniczeń w odniesieniu do wielkości zgromadzeń publicznych i uroczystości oraz w odniesieniu do możliwości jedzenia i picia poza domem. W niektórych obszarach nadal nakłada się lockdown, czemu towarzyszy odwoływanie imprez publicznych i uroczystości prywatnych. Efekt domina wynikający z tych ograniczeń doprowadził do dalszego spadku spożycia wina w Unii oraz do potwierdzonego zmniejszenia wywozu wina do państw trzecich. Ponadto niepewność co do czasu trwania kryzysu, który według prognoz nie skończy się wraz z rokiem 2020, powoduje długoterminowe szkody dla unijnego sektora wina, ponieważ jest mało prawdopodobne, by spożycie wina uległo poprawie, i rynki eksportowe zostaną utracone. To połączenie czynników ma istotny negatywny wpływ na ustalanie cen na unijnym rynku wina. Zapasy, które były już rekordowo wysokie na początku roku gospodarczego 2019–2020, zostały zwiększone. Ponadto nadchodzące wysokie zbiory z 2020 r., które prawdopodobnie będą wyższe od zbiorów z 2019 r. o około 10 mln hektolitrow wina, przyczynią się jedynie do dalszego pogorszenia sytuacji.
- (3) W związku z tym, biorąc pod uwagę długi czas trwania ograniczeń nałożonych przez państwa członkowskie w celu przeciwdziałania pandemii COVID-19 oraz potrzebę utrzymania ograniczeń, nasilają się poważne zakłócenia gospodarcze na głównych rynkach zbytu wina i wynikający z tego niekorzystny wpływ na popyt na wino.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/884 z dnia 4 maja 2020 r. wprowadzające odstępstwo dotyczące 2020 r. od rozporządzenia delegowanego (UE) 2017/891 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz od rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do sektora wina w związku z pandemią COVID-19 (Dz.U. L 205 z 29.6.2020, s. 1).

- (4) W związku z tymi szczególnie poważnymi zakłóceniami na rynku oraz skumulowaniem się trudności w sektorze wina, które pojawiły się w chwili nałożenia przez Stany Zjednoczone należności celnych przywózowych na unijne wina w październiku 2019 r. i które nadal utrzymują się, wraz ze skutkami obowiązujących ograniczeń w związku ze światową pandemią COVID-19, podmioty gospodarcze w unijnym sektorze wina nadal doświadczają wyjątkowych trudności. Uzasadniona jest zatem dalsza pomoc dla sektora wina.
- (5) Dalsze wdrażanie środków służących zażegnaniu kryzysu w unijnym sektorze wina, które wprowadzono rozporządzeniem delegowanym (UE) 2020/884, uznaje się za zasadnicze, aby zapewnić podmiotom gospodarczym niezbędną elastyczność w celu wdrożenia programów wsparcia w unijnym sektorze wina. W szczególności dodatkowa elastyczność przewidująca wdrożenie zielonych zbiorów na tej samej działce przez co najmniej dwa kolejne lata, elastyczność w zakresie wprowadzania zmian w bieżących operacjach, a także możliwość płacenia za częściowe wdrożenie operacji wspieranych na podstawie art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy pełne wdrożenie nie było możliwe z powodów wynikających z pandemii COVID-19, sprawiły, że podmioty gospodarcze w unijnym sektorze wina dysponują odpowiednimi instrumentami umożliwiającymi reagowanie na zmiany spowodowane pandemią COVID-19 i ograniczenia nałożone w celu jej kontroli.
- (6) Ponieważ przewiduje się, że pandemia COVID-19 nie skończy się wraz z rokiem 2020, a zatem będzie utrzymywała się przez znaczną część roku budżetowego 2021, uznaje się za konieczne przedłużenie stosowania środków określonych w art. 2 ust. 1, 3, 4 i 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/884 na okres roku budżetowego 2021.
- (7) Art. 54 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1149 (*) stanowi, że wsparcie na rzecz beneficjentów wypłaca się wyłącznie w przypadku, gdy kontrole wykazują, że całość operacji lub wszystkie poszczególne działania, które są częścią operacji, zostały w pełni wdrożone. Dotychczasowe doświadczenie pokazuje jednak, że – na podstawie ścisłego stosowania tego przepisu – w przypadku gdy poszczególne działania stanowiące część operacji nie zostały w pełni wdrożone, ale mimo to cel całej operacji został osiągnięty, wstrzymanie całej kwoty wsparcia dla danej operacji okazało się w pewnych sytuacjach nieuczciwe i niesprawiedliwe.
- (8) Z informacji zwrotnych przekazanych Komisji przez państwa członkowskie wynika, że stosowanie zasady przewidzianej w art. 54 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 skutkuje nieproporcjonalnymi cięciami finansowymi w odniesieniu do tych beneficjentów, którzy skutecznie wdrożyli znaczną część zatwierdzonej operacji, lecz nie ukończyli pojedynczych działań, które nie są niezbędne do udanego przeprowadzenia operacji. Nieukończenie takich pojedynczych działań nie zagraża realizacji celów całej operacji, które w pewnych okolicznościach mogą zostać osiągnięte pomimo częściowego wdrożenia. W takich przypadkach wstrzymanie wypłaty wsparcia w całości lub żądanie odzyskania wsparcia wypłaconego na należycie wdrożone działania nie wydaje się uzasadnione.
- (9) Wstrzymanie całego wsparcia w takich przypadkach nakłada karę finansową na tych beneficjentów, którzy w dużej mierze wdrożyli całą operację i w ten sposób zainwestowali czas, środki i wysiłki w ukończone działania. Te potencjalnie niesprawiedliwe skutki pogłębia pandemia COVID-19 i związane z nią problemy z przepływem środków pieniężnych.
- (10) Aby zapewnić proporcjonalność w odniesieniu do płatności z tytułu operacji w ramach programów wsparcia w sektorze wina oraz uniknąć nadmiernego karania unijnego sektora wina, który już jest osłabiony przez trudną sytuację panującą na rynku i pandemię COVID-19, należy wypłacić częściowe wsparcie na operacje, które nie zostały w pełni wdrożone, o ile osiągnięty został ogólny cel operacji. W związku z tym należy zapewnić, aby w pełni wdrożone działania, które stanowią część takiej operacji, kwalifikowały się do wsparcia unijnego.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1149 z dnia 15 kwietnia 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do krajowych programów wsparcia w sektorze wina oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 555/2008 (Dz.U. L 190 z 15.7.2016, s. 1).

- (11) W takich przypadkach wsparcie dla operacji należy obliczać jako sumę wsparcia dla działań, które zostały w pełni wdrożone, pomniejszoną o 100 % kwoty wsparcia przydzielonej na działania, które nie zostały wdrożone, w celu zapewnienia, aby beneficjent otrzymał kwotę proporcjonalną do wysiłku podjętego w odniesieniu do w pełni wdrożonych działań.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia delegowane (UE) 2020/884 i (UE) 2016/1149.
- (13) Aby uniknąć zakłóceń we wdrażaniu środków przedsięwziętych w celu przeciwdziałania kryzysowi w unijnym sektorze wina oraz aby zapewnić sprawne przejście między dwoma latami budżetowymi, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, a zmiany do rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/884 powinny być stosowane z mocą wsteczną od dnia 16 października 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2020/884

W art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2020/884 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na zasadzie odstępstwa od art. 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w latach 2020 i 2021 można stosować zielone zbiory na tej samej działce przez co najmniej dwa kolejne lata.”;

- 2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z pandemią COVID-19, zezwolić na wprowadzenie zmian, które nastąpią nie później niż w dniu 15 października 2021 r., bez uprzedniego zatwierdzenia, pod warunkiem że nie mają one wpływu na kwalifikowalność żadnej części operacji i jej celów ogólnych oraz pod warunkiem że całkowita zatwierdzona kwota wsparcia dla danej operacji nie zostanie przekroczona. Beneficjenci powiadamiają właściwy organ o tego rodzaju zmianach w terminach określonych przez państwa członkowskie.”;

- 3) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 państwa członkowskie mogą, w należycie uzasadnionych przypadkach związanych z pandemią COVID-19, umożliwić beneficjentom, aby przedstawili zmiany, które nastąpiły nie później niż w dniu 15 października 2021 r., i które zmieniają cel całej zatwierdzonej uprzednio operacji w ramach środków, o których mowa w art. 45, 46, 50 i 51 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pod warunkiem zakończenia wszelkich bieżących pojedynczych działań będących częścią całej operacji. Beneficjenci powiadamiają właściwy organ o tego rodzaju zmianach w terminach określonych przez państwa członkowskie; zmiany te wymagają uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ.”;

- 4) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Na zasadzie odstępstwa od art. 54 ust. 4 akapity trzeci, czwarty, piąty i szósty rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 w odniesieniu do wniosków o płatność przedłożonych nie później niż w dniu 15 października 2021 r., w przypadku gdy operacje objęte wsparciem na podstawie art. 46 i 47 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie zostały wdrożone – z przyczyn związanych z pandemią COVID-19 – na całkowitej powierzchni, w odniesieniu do której wystąpiono o wsparcie we wniosku, państwa członkowskie obliczają wsparcie, które należy wypłacić, na podstawie obszaru określonego w wyniku kontroli na miejscu przeprowadzonych po wdrożeniu.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1149

W art. 54 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1149 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach gdy wsparcie jest z zasady wypłacane dopiero po wdrożeniu całej operacji, wypłaca się je jednak dla pojedynczych wdrożonych działań, jeżeli kontrole wykazują, że pozostałe działania nie mogły zostać wykonane ze względu na działanie siły wyższej lub nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 lub jeżeli kontrole wykazują, że nawet jeśli pozostałe działania nie zostały wykonane, ogólny cel operacji został jednak osiągnięty.”;

2) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Jeżeli kontrole wykazują, że cała operacja objęta wnioskiem o wsparcie nie została w pełni wdrożona, ale mimo to osiągnięto ogólny cel tej operacji, państwa członkowskie wypłacają wsparcie na poszczególne działania, które zostały wdrożone zgodnie z ust. 2, i stosują karę w wysokości 100 % kwoty pierwotnie przydzielonej na te działania będące przedmiotem wniosku o wsparcie, które nie zostały w pełni wdrożone.

W przypadkach gdy kwota wsparcia wypłacona po wdrożeniu poszczególnych działań jest wyższa niż kwota określona jako należna po przeprowadzeniu kontroli, państwa członkowskie odzyskują nienależnie wypłacone wsparcie.

W takich przypadkach, jeżeli wypłacono zaliczkę, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu kary.”;

3) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli kontrole wykazują, że cała operacja będąca przedmiotem wniosku o wsparcie nie została w pełni wdrożona w przypadkach innych niż określone w ust. 2, a wsparcie zostało wypłacone po pojedynczych działaniach stanowiących część całej operacji będącej przedmiotem wniosku o wsparcie, państwa członkowskie odzyskują wypłacone wsparcie.”.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 stosuje się od dnia 16 października 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca